

شرکامتنقد:سینما:

پارسا پیروزفر به بلوغ بازیگری رسیده است

منتقد سینما و تلویزیون گفت: پارسا پیروزفر در مقطعی از زندگی حرفه‌ای است که به بلوغ بازیگری خود رسیده است. در سریال «یاغی» نقش جذابی دارد و احتمالاً به زودی شاه نقش او را شاهد باشیم.

کوچه‌های پایین شهر بالا بیاید زیاد برایش اتفاقی بیفتد. اگر با همین رویه داشتیم. اما در سینمای بعد از قبل جلو برو، می‌تواند نماینده یک تیپ

نقش بهمن از نظر رنگ بندی و لایه‌هایی که یک شخصیت دارد یکی از نقش‌های مهم و قابل توجه پارسا پیروزفر است. این سریال در کارنامه اش می‌تواند یک ایستگاه ماندگار باشد.

انقلاب تعداد این آدم‌ها کم بوده است. کمتر دیده شده‌اند. او آینده روشنی علی‌شادمان این استعداد را دارد که دارد. در سریال می‌خواهم زنده بمانم

گروه فرهنگ و هنر - آنتونیا

شرکا با اشاره به بازی پارسا پیروزفر در سریال یاغی اظهار داشت: این بازیگر خیلی حاشیه ندارد و درباره‌اش خبری نمی‌خوانیم. مصاحبه نمی‌کند و اهل حاشیه‌های زرد نیست.

بازیگری است که دارد کارش را انجام می‌دهد و سابقه خوبی هم دارد. نقش بهمن از نظر رنگ بندی و لایه‌هایی که یک شخصیت دارد یکی از نقش‌های مهم و قابل توجه پارسا پیروزفر است. این سریال در کارنامه اش می‌تواند یک ایستگاه ماندگار باشد.

برق چشمهای علی شادمان جذاب است

این مدرس دانشگاه با اشاره به استعداد ذاتی علی شادمان در بازیگری توضیح داد: برای من اشک و برقی که در چشم‌های او دیده می‌شود و شوری که دارد جذاب است. در سینمای قبل انقلاب قهرمانی که از کوچه پس

اقتصاد کیش

دستش را می‌گیرد و از پایین به بالا می‌کشد. با این که سریال یک لحظاتی دارد که غافلگیر می‌کند اما با جاوید همپا و هم‌دردم می‌شویم. چون می‌دانیم دردش چیست و از کجا شروع کرده و به کجا می‌خواهد برسد.

سریال یاغی به کارگردانی محمد کارت و تهیه‌کنندگی سید مازیار هاشمی در سال ۱۴۰۱ تولید شده است. این سریال محصول کشور ایران در ژانر خانوادگی و اجتماعی است. اولین سریال محمد کارت در شبکه نمایش خانگی روایت اجتماعی و خانوادگی دارد.

این سریال یکی از پربازگرتین سریال‌های نمایش خانگی است که بازیگرانی همچون پارسا پیروزفر، علی شادمان، طلسز طباطبایی، امیر جعفری، نیکی کریمی، فرهاد اصلاتی در آن به ایفای نقش می‌پردازند.

می‌پردازد. سریال یاغی مثل شناسی پروانه بستری است که زندگی پرچالش و درگیری‌های این آدم‌ها را بینیم. امثال جاوید آدم‌های هستند که دست و پا می‌زند تا رشد کنند. یک جوان پایش که شناسنامه ندارد و تلاش می‌کند از موقعیتی که در آن هست بیرون بیاید.

وی افزود: در داستان و پرداخت تکلیف کارگردان با قهرمان خودش روشن و مشخص است

با جاوید همپا و همرد می‌شویم شرکا در پاسخ به سوالی درباره کیفیت سریال یاغی بیان کرد: این سریال در راستای علاقت و دنیایی است که محمد کارت آن را می‌شناسد. او در مستندها و فیلم و سریالش خط ثابتی را حفظ کرده است. کارت به دنیای جنوب شهر و آدم‌هایی که دیده نشده‌اند

سینمای ایران به یک اکران نوین در ۶ ماهه دوم امسال می‌رسد!

می‌توان به اکران فیلم‌های مساله‌داری که تحت‌عنوان توقیفی شناخته می‌شوند نیز به چشم یک راهکار مهم نگاه کرد.

این فیلم‌ها، نه‌تنها باری از روی دوش مدیریت سینمایی کشور برمی‌دارد بلکه مخاطبان بسیاری را به سینماها کشانده و در کنار دو راهکاری که باید برای اکران نوین به آن عمل کرد، کاتالیزور خوبی در جهت استقبال بیشتر از آثار خواهد بود.

بنابراین اگر اکران شش‌ماهه دوم امسال، به سبب نیمه نخست سال رقم بخورد، کلاف اکران سردرگم‌تر شده و رسیدن به نقطه پیش از دوران کرونا، بیش از این به تعویق خواهد افتاد و در حکم زخم کهنه‌ای می‌شود که کلیت سینما را تحت الشعاع خود قرار می‌دهد.

اسن فضا، مانند شرایط امروز سینما است که علیرغم گشایش‌های، اما نظر بنده سینما را تأمین نکرده و همه‌ا حال خراب آن سخن می‌گویند. بنابراین با این سیاست‌گذاری درست که اجرایی کردن آن، امری بسیار ساده و شدنی است، می‌توان فضا را از این وضعیت ایزوله کنونی خارج کرده و علاوه بر باز شدن فضای اکران و استقبال مردم، نگاه محسوم و اهالی سینما را نیز نسبت به سینمای ایران، خوشایندتر کرد.

می‌کرد که قطعا حرفه‌ای نبود. حالا اما با اجرای طرح بلیت شش‌نور (که چه خوب می‌شود به صورت اجباری در تمامی سینماها لحاظ شود)، قطعا تعداد مخاطبان، بـا افزایش مواجه خواهد شد.

اما نباید تمامی تخم‌مرغ‌ها را در سبد بلیت شش‌نور گذاشت. تعدد اکران‌های مردمی در پردیس‌های مختلف و ارائه مشوق‌های دیگر برای خرید بلیت، از دیگر راهکارهایی است که می‌تواند روند گسیل مخاطب به سالن‌های سینما را با شتاب بیشتری مواجه کند.

بنابراین سرلوحه قرار دادن این دو راهکار اجرایی، برای اکران نیم‌سال دوم، حیاتی است و به جریان حرفه‌ای اکران، کمک‌های شایان توجهی می‌کند. البته که در کنار این فرآیند،

وی افزود: طنز طباطبایی جزو بازیگران محبوب من است که کارهایش را دنبال می‌کنم. در نقش «طلس» همان طنز طباطبایی که می‌شناسیمش است. البته بازی‌اش خوب است و نمی‌خواهم درباره او نکته منفی بگویم. ولی اجرای خیلی بازن نیست که من غافلگیر شوم. او در ترکیب با پارسا پیروزفر جایگاه خودش را در سریال پیدا می‌کند.

با جاوید همپا و همرد می‌شویم

شرکا در پاسخ به سوالی درباره کیفیت سریال یاغی بیان کرد: این سریال در راستای علاقت و دنیایی است که محمد کارت آن را می‌شناسد. او در مستندها و فیلم و سریالش خط ثابتی را حفظ کرده است. کارت به دنیای جنوب شهر و آدم‌هایی که دیده نشده‌اند

در این طرح اما بنده‌ای مهمی وجود دارد که می‌تواند به چابک‌سازی فرآیند رونق سینما کمک کند.

یکی از این بنده‌ای مهم، حذف فیلم‌های پر مخاطب در یک گونه است. اتفاقی که بی‌توجهی به آن طی ۶ ماهه نخست امسال، نه‌تنها فیلم‌سوزی را گسترش داد بلکه آمار حضور مخاطب در سینما را سرشکن نمود

این جریان اگر در ۶ ماهه دوم امسال تکرار نشود، روند چابک‌تری برای اکران رقم می‌خورد. به‌عنوان مثال، فیلم‌های علفسزار، تری تی، دوزیست و ابلق، در یک ساختار اجتماعی، می‌توانستند هر یک به‌فقط فروش تبدیل شوند اما تلاقی نمایش این فیلم‌ها با یکدیگر، نه‌تنها یک اکران حرفه‌ای را از آنها گرفت، بلکه میزان مخاطبان‌شان را سرشکن کرد و لطامتی جدی به فروش هر یک از این آثار وارد آورد.

با آغاز مهرماه و اکران ملاقات خصوصی، این روند، شدیدتر شده و مطمئناً هر ۵ فیلم که هم‌چنان مخاطبان بسیاری دارند، روندی فشرده‌تر را در اکران تجربه خواهند کرد. این فرآیند را مقایسه کنید با سینمای کم‌دی که طی تابستان، تنها یک فیلم قدرتمند به نام

گروه فرهنگ و هنر - هم‌اکنون

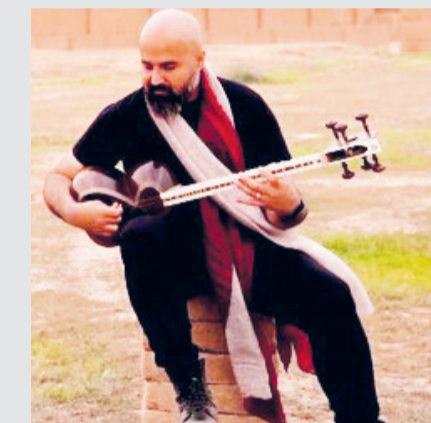
نیمی از سال رفته است؛ نیمی از سال که سه ماه آن تلاقی پیدا کرده با رمضان، محرم و صفر. سه ماهی که راندمان سینما را پایین آورده و حالا با اتمام این ۳ ماه، می‌توان برنامه جدی‌تری برای سینما پیاده کرد.

از ابتدای سال تاکنون، ۳۹ فیلم به روی پرده رفته که این تعداد فیلم، حدود ۷ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر را به سینماها کشانده و گیشه ۲۴۵ میلیارد تومانی را برای سینمای ایران رقم زده است.

آمارى که اگر چه، به‌مانند آنچه تصور می‌شود، خیلی نامیدکننده نیست اما تا فاصله مطلوب و رسیدن به نقطه پیش از کرونا، هنوز راه درازی در پیش است. راه درازی که قطعا می‌توان با یک برنامه‌ریزی هوشمندانه حدود ۷ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر را به سینماها کشانده و گیشه ۲۴۵ میلیارد تومانی را برای سینمای ایران رقم زده است.

آمارى که اگر چه، به‌مانند آنچه تصور می‌شود، خیلی نامیدکننده نیست اما تا فاصله مطلوب و رسیدن به نقطه پیش از کرونا، هنوز راه درازی در پیش است. راه درازی که قطعا می‌توان با یک برنامه‌ریزی هوشمندانه حدود ۷ میلیون و ۷۰۰ هزار نفر را به سینماها کشانده و گیشه ۲۴۵ میلیارد تومانی را برای سینمای ایران رقم زده است.

همکاری خواننده قدیمی عصر جدید با پروژه «تار و تاریخ»

نیرو نداریم که بخواهیم تمامی نقاط غار را مراقبت کنیم. من اما تعجب می‌کردم! چرا خودمان نباید مراقب میراث خودمان باشیم... یادگاری روی دیوار غار چه لذتی دارد؟ چه چیزی به نوسنده‌اش اضافه می‌کند؟ زیبایی‌های غار اما از اندازه بیرون است و باور نکردنی است. این لطف را به خودتان بکنید و اگر به آن منطقه رفتید از غار بازدید کنید. ممنونم از تمامی عزیزانی که همراهی‌مان کردند و خسته‌نباشید گرم می‌گویم به پسر نازنین و خوش اخلاق کارزان قاسمی که برای این اثر تلاش بسیاری کرد. «تار و تاریخ» پروژه‌ای است که به همت میدیا فرج‌نژاد و با هدف نزدیکی موسیقی و بناهای تاریخی شکل گرفته است. این پروژه تاکنون به شهرهای بسیاری سفر کرده و آثار متعددی را تولید و منتشر کرده است. در «تار و تاریخ» ابتدا مقصد و بنای مورد نظر انتخاب می‌شود. سپس قطعه‌ای بر اساس مخاطب منجر خواهد شد، می‌تواند در همین جشنواره و نیز، با اقبال خوبی روبرو شود. سینمای بیوگرافی در ایران، علیرغم تولیدات پر اکنده‌ای که در طول یک دهه به خود می‌بیند، گونه چندانی محبوب مخاطبان نیست. اگر چه برخی از این فیلم‌ها نظیر موقعیت مهدی، با استقبال مواجه می‌شوند، اما عموم آثار

گروه فرهنگ و هنر - تازه‌ترین تابلوموزیکال

پروژه‌ی «تار و تاریخ» با حضور میدیا فرج‌نژاد و کارزان قاسمی در غار «کرفتو» در کردستان ضبط شد. آهنگ «نتهایی» تازه‌ترین اثر میدیا فرج‌نژاد در قالب پروژه «تار و تاریخ» است. این آهنگ را میدیا فرج‌نژاد آهنگسازی کرده و تار آن را نواخته و آواز را کارزان قاسمی خوانده است. کارزان قاسمی خواننده اهل کردستان است که در فصل‌های گذشته برنامه‌ی «عصر جدید» حضور موفقی داشت. شعر آهنگ «نتهایی» دو بخش کردی و فارسی دارد که بخش فارسی سروده‌ی حسین منزوی و بخش کردی از سروده‌های ماموستا همین است. میکس و مسترینگ این اثر را احمد میر معصومی و کارگردانی و تدوین این اثر را مرتضی حاج‌محمدی انجام داده است. گفتنی است «کرفتو» غاری باستانی و اثری تاریخی در استان کردستان است که در صخره مرتفعی در شرق شهر سقز و شمال غرب شهرستان دیواندره قرار دارد.

میدیا فرج‌نژاد درباره تجربه‌ی حضور در غار کرفتو نوشته است: «غار کرفتو یکی از عجیب‌ترین مکان‌هایی بود که رفتم! غار در اواخر دوره موزونیک از زیر آب خارج شده و از آن زمان پناهی بوده برای تمامی تمدن‌هایی که در آن منطقه زیسته‌اند. از اشکانیان و ساسانیان گرفته تا یونانی‌ها که کتیبه‌ای در آنجا نوشته‌اند و کرفتو را خانه هرکول یکی از خدایان یونان باستان نامیده‌اند. در زمستان‌ها و هنگام سرما درون غار گرم و در تابستان به لحاظ کوران باد، داخل غار خنک است. غار در چندین طبقه که در هر بخش آثار تمدن‌های مختلف به چشم می‌خورد و البته آثار یادگاری‌ها بر روی در و دیوار غار بگردد تا لایوح باسین هر چند نگاهبانان و دلسوزان آن‌ها را جمع می‌کنند اما تعداد آنقدر زیاد است که تمامی ندارد. با مسئول غار صحبت می‌کردم می‌گفت این غار بسیار بزرگ است به اندازه کافی

چرا فیلم‌های بیوگرافی در سینمای ایران مخاطب ندارند؟

نیز از سوی سازندگان، دنبال نمی‌شود. به عنوان مثال، اگر در مورد همین فیلم رویای سهراب، انجمن‌های طرفدار و صفحات مجازی حامی این شاعر، در حرکتی سنجیده، دور هم جمع می‌شدند، آن زمان می‌دیدیم که روند استقبال از این فیلم، تاچه اندازه متفاوت می‌شد هم‌چنان‌که دیدیم این اتفاق برای موقعیت مهدی رخ داد و به چه نتایج مطلوبی هم رسید. اما متأسفانه غفلت از این موارد سبب شده تا متأسفانه سینمای بیوگرافی در ایران،

جدی نمی‌گیرند. در کمتر آثار سینمایی رشد نکرده و دیده نشده. سینمای ایران هم‌چنان‌که در برخی گونه‌های خود نظیر سینمای اجتماعی، دفاع مقدس و تاحدودی کم‌دی، شاهد یک یا چندین دوره پوست‌اندازی بوده، در گونه‌های دیگر، هنوز به این میزان بلوغ نرسیده است. به عنوان مثال سینمای وحشت یا همین سینمای بیوگرافی، محبوب‌ترین گونه‌های سینمایی جهان هستند که متأسفانه در ایران، با تولیداتی اندک، نتوانسته‌اند به یک جریان‌سازی هوشمند بررسند و به همین دلیل، از محل اعراب چندانی در کلیت ساختار تولیداتی و البته فروش کل سالانه کشور برخوردار نیستند که در این زمینه، علاوه بر تلاش بخش خصوصی برای ورود به این گونه‌ها، سازمان سینمایی نیز باید با سهولت تخصصی به روند اداری این پروژه‌ها، سهم خود را در جهت رونق بیشتر تولیدات این گونه‌ها و تسریع در روند حرفه‌ای آنها به انجام برساند.

گروه فرهنگ و هنر - «روای

سهراب» آخرین تلاش سینمای ایران در گونه بیوگرافی است که کمتر از ۲۰ روز به روی پرده بود و نتوانست بیشتر از ۵۵ میلیون تومان بفروشد. این روند می‌تواند سوال برانگیز باشد که چرا فیلم‌های بیوگرافی در سینمای ایران مخاطب ندارند.

سینمای بیوگرافی یا زندگی‌نامه، یکی از مهجرت‌ترین و پر مخاطب‌ترین گونه‌های سینمایی در سراسر جهان است. گونه‌ای که نه‌تنها در اکران مردمی مورد استقبال قرار می‌گیرد، بلکه در جشنواره‌های سینمایی بین‌المللی نیز مورد توجه قرار گرفته و افتخار آفرینی‌های بسیاری را رقم می‌زند. آخرین نمونه این افتخار آفرینی‌ها، به فیلم تار در جشنواره ونیز برمی‌گردد که علاوه بر استقبال بسیار خوب منتقدان از این فیلم، موفق شد جایزه بهترین بازیگر نقش اول زن را از آن خود کند. کیت بلانش در حالی موفق به دریافت جایزه ونیز شد که در نقش نخستین رهبر آرکسترزن آلمان ظاهر شد و تحسین‌های بسیاری را متوجه بازی خود کرد. هم‌چنان‌که فیلم بلوند که گوشه‌ای از زندگی مرلین مونرو را شامل می‌شد، در همین جشنواره ونیز، با اقبال خوبی روبرو شد. سینمای بیوگرافی در ایران، علیرغم تولیدات پر اکنده‌ای که در طول یک دهه به خود می‌بیند، گونه چندانی محبوب مخاطبان نیست. اگر چه برخی از این فیلم‌ها نظیر موقعیت مهدی، با استقبال مواجه می‌شوند، اما عموم آثار

از این دست، چندان با فروش خوبی بدرقه نمی‌شوند. نمونه اخیر این قبیل آثار، فیلم رویای سهراب است که به بخش‌هایی از زندگی سهراب سپهری می‌پردازد که علیرغم یک اکران ضعیف و برخورداری از سالن‌هایی اندک، توانست کمتر از ۲۰ روز بر روی پرده طاققت بیابورد تا در نهایت با گیشه کمتر از ۵۵ میلیون، یک شکست محض را در اکران سالانه کشور تجربه کند. قطعا سهراب سپهری، از آن میزان ظرفیتی برخوردار است که هم، تعداد سالن بسیاری به فیلم زندگی‌نامه او اختصاص دهند و هم، میزان فروش آن اثر از این ارقام فراتر رود اما چه اتفاقی برای فیلم‌هایی از این دست رخ می‌دهد که موجب پدید آمدن این اکران‌های ضعیف می‌شود؟

مهم‌ترین مساله‌ای که در این زمینه می‌توان به آن اشاره کرد این است که کارگردانان و تهیه‌کنندگان و در ادامه، پخش‌کنندگان، چندان این گونه را به

گروه هتل های تاپ تورز

هتل ویدا

هتل بزرگ کوروش

تلفن: 021-8586 | وبسایت: www.ttgroup.ir | اینستاگرام: @Toptours_Group | تلگرام: ttgroup.ir

کنسرت‌های همایون شجریان و سالار عقیلی در خارج از کشور

می‌رود. سالار عقیلی نیز ۱۷ سپتامبر در شهر کلگری و ۲۳ سپتامبر در ونکوور کانادابا روی صحنه می‌رود. همچنین ایوان بند طی یک تور در استرالیا، میزبان طرفداران خود می‌شود. این گروه در روزهای شنبه ۲۲ اکتبر در ملبورن، یکشنبه ۲۳ اکتبر در سیدنی، جمعه ۲۸ اکتبر در بریزبن و ۲۹ اکتبر در آدلاید به روی صحنه می‌رود. البته هنرمندان دیگر همچون فرج علیپور، حسین بهرزی‌نیا، ملیحه مرادی، فهیمه موسوی، حمید بهرزی‌نیا، نریمان اسدی، احسان مطوری به همراه یکدیگر کنسرت «آواهای سرزمین مادری» را در اکتبر و نوامبر طی یک تور در آمریکا به روی صحنه می‌زنند و احسان خواجه‌امیری هم از برگزاری کنسرت خود در شهرهای تورنتو و ونکوور کانادا در سوم دسامبر (۱۲ آذر ماه) و همچنین ۱۷ دسامبر (۲۶ آذر) خبر داده است.

گروه فرهنگ و هنر - تورهای کنسرت خوانندگان ایرانی در خارج از کشور که از چندی قبل آغاز شده است، همچنان ادامه دارد و در روزهای پیش رو خوانندگان و گروه‌هایی همچون همایون شجریان، ایوان بند و سالار عقیلی به روی صحنه می‌روند. همایون شجریان پس از شب‌های متمادی اجرا در تهران، در ادامه اعلام کرد که در خارج از ایران به روی صحنه می‌رود؛ البته که نخستین تور خارج از کشور او در کانادا به علت صادر نشدن ویزای تعدادی از اعضای گروه «سیاوش» نصفه نیمه انجام شد. ولی این خوانندگان فهرست کنسرت‌های خود در استرالیا را منتشر کرده است. بر اساس این فهرست، همایون شجریان ۲۱ سپتامبر (۳۰ شهریور) در بریزبن، ۲۳ سپتامبر (اول مهر) در ملبورن و ۲۴ سپتامبر (دوم مهر) در سیدنی به روی صحنه

عمارت رستوران

رستوران سنتی عمارت کیش

پشت بازار زیتون، جنب نمایشگاه اتومبیل پارس

تلفن: ۰۷۶۴۴۴۶۶۰۴۴۷ - ۸ | وبسایت: ۰۹۳۴۷۶۸۶۶۳۳

(با مدیریت کوه سنگی سابق جنب بازار پردیس)

20% تخفیف جشنواره

@emarat.restaurant.kish

«ارسال سراسر جزیره»